

ЄВРОПЕЙСЬКА КОМІСІЯ

ДОВІДНИК ДЛЯ КОРИСТУВАЧІВ ECTS

ВСТУП

Європейське співтовариство сприяє міжуніверситетській кооперації як засобу підвищення якості вищої освіти на благо студентів і вищих навчальних закладів, а програма обміну студентами є переважаючим елементом такої міжуніверситетської співпраці. Програма "Іразмес" чітко демонструє, що навчання за кордоном може бути особливо цінним досвідом, оскільки це не лише найкращий спосіб дізнатися про інші країни, ідеї, мови і культури; все більше і більше це також стає важливим елементом збільшення можливостей для росту навчальної і професійної кар'єри.

Визнання освіти і дипломів є передумовою для створення відкритої європейської зони вищої освіти і підготовки, де студенти і викладачі можуть переміщатися без перешкод. Тому Європейська кредитно-трансферна система (ECTS) була розроблена в експериментальному проекті, організованому в рамках програми "Іразмес" як засіб покращання визнання освіти для навчання за кордоном. Зовнішнє оцінювання ECTS продемонструвало потенціал системи і Європейська комісія вирішила включити ECTS у свою програму "Сократес", зокрема у розділ 1 про вищу освіту ("Іразмес"). ECTS зараз розвивається від своєї обмеженої вузької експериментальної стадії до ширшого використання як елемента європейського масштабу у вищій освіті.

ECTS забезпечує інструментом, щоб гарантувати прозорість, збудувати мости між навчальними закладами і розширити можливості вибору для студентів. Система сприяє полегшенню визнання навчальних досягнень студентів закладами через використання загальнозрозумілої системи оцінювання (кредити і оцінки), а також забезпечує засобами для інтерпретації національних систем вищої освіти. ECTS базується на трьох ключових елементах: інформація (стосовно навчальних програм і здобутків студентів), взаємна угода

(між закладами-партнерами і студентом) і використання кредитів ECTS (щоб визначити навчальне навантаження для студентів).

Цей довідник розроблений, щоб допомогти потенційним користувачам Європейської кредитно-трансферної системи впроваджувати цю систему у практику. Основні елементи ECTS представлені досить стисло, оскільки їх розробляли, старанно перевіряли і удосконалювали в експериментальному проекті 145 європейські університети з усіх держав-членів та країн Європейської економічної зони.

1. ХАРАКТЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ECTS

Як проголошено у вступі, система ECTS базується на трьох ключових елементах: інформації (стосовно навчальних програм і здобутків студентів), взаємної угоди (між закладами-партнерами і студентом) і використання кредитів ECTS (щоб визначити навчальне навантаження для студентів). Ці три ключові елементи приводяться в дію через використання трьох основних документів: інформаційного пакета, форми заяви/навчального контракту і переліку оцінок дисциплін. Більш за все ECTS використовується студентами, викладачами і закладами, які хочуть зробити навчання за кордоном невід'ємною частиною освітнього досвіду.

За своєю суттю ECTS жодним чином не регулює змісту, структури чи еквівалентності навчальних програм. Це є питаннями якості, яка повинна визначатися самими вищими навчальними закладами під час створення необхідних баз для укладання угод про співпрацю, двосторонніх чи багатосторонніх. Кодекс хорошої практики, що називається ECTS, забезпечує тих дійових осіб інструментами, щоб створити прозорість і сприяти визнанню освіти.

Повне визнання навчання є *необхідною умовою* для втілення програми обміну студентами в рамках програм "Сократес" чи "Іразмес". Повне визнання навчання означає, що період навчання за кордоном (включаючи іспити чи інші форми оцінювання) замінює порівнюваний період навчання у місцевому університеті (включаючи іспити чи інші форми оцінювання), хоча зміст погодженої програми навчання може відрізнятися.

Використання ECTS є добровільним і базується на взаємній довірі і переконанні щодо якості навчальної роботи освітніх закладів-партнерів.

ECTS забезпечує прозорість через такі засоби:

1. Кредити ECTS, які є числовим еквівалентом оцінки, що призначається розділам курсу, щоб окреслити обсяг навчального навантаження студентів, необхідний для завершення курсу (див. частину "Кредити ECTS");
2. Інформаційний пакет, який дає письмову інформацію студентам і працівникам про навчальні заклади, факультети, організації і структуру навчання і розділів курсу (див. частину "Інформаційний пакет");
3. Перелік оцінок з предметів, який показує здобутки студентів у навчанні у спосіб, який є всебічним і загальнозрозумілим, і може легко передаватися від одного закладу до іншого (див. частину "Перелік оцінок дисциплін");
4. Навчальний контракт, що стосується навчальної програми, яка буде вивчатися, і кредитів ECTS, які будуть присвоюватись за успішне її закінчення, є обов'язковим як для місцевого і закордонного закладів (home and institutions), так і для студентів (див. частину "Форми заяв для студентів/навчальний контракт").

Хороше спілкування і гнучкість також необхідні, щоб сприяти визнанню навчання, завершеного чи пройденого за кордоном. У цьому координатори ECTS повинні відіграти важливу роль, оскільки їхніми основними завданнями є займатися навчальними і адміністративними аспектами ECTS (див. частину "Координатори ECTS").

Повний діапазон розділів курсу факультету/закладу, який користується ECTS, повинен, у принципі, бути доступним для студентів, які навчаються за програмою обміну, включаючи розділи курсів, що читаються на рівні докторантури. Студентам слід давати можливість проходити звичайні розділи курсу - а ті, що спеціально для них розроблялися - і не слід позбавляти можливості дотримуватися вимог для одержання ступеня чи диплому закордонного закладу.

ECTS також дає можливість для подальшого навчання за кордоном. З ECTS студент не обов'язково повернеться назад до місцевого закладу після періоду навчання за кордоном; він/вона може віддати перевагу тому, щоб залишитися у закордонному закладі - можливо, щоб здобути ступінь - чи навіть перейти до третього закладу. До компетенції закладів належить вирішувати прийнятне це чи ні, і які умови студент повинен виконати, щоб одержати диплом чи реєстрацію перезарахування. Перелік оцінок дисциплін є особливо корисним за цих умов, оскільки він показує історію навчальних здобутків студентів, яка допоможе закладам приймати ці рішення.

2. ЗАГАЛЬНІ УМОВИ КОРИСТУВАННЯ ECTS

Зобов'язання зі сторони навчального закладу

ECTS може мати успіх лише за умов добровільної участі, прозорості, гнучкості і клімату взаємної довіри і упевненості. Штат працівників потрібно інформувати і готувати до застосування норм і механізмів ECTS.

Основними вимогами є:

- Призначення координатора ECTS від навчального закладу;
- Призначення координаторів ECTS з числа працівників кафедр (факультетів) за дисциплінами на усіх факультетах, що мають намір користуватися ECTS;
- Призначення кредитів ECTS для блоків курсу;
- Випуск інформаційного пакета щодо усіх навчальних предметів/дисциплін, у яких ECTS буде використовуватися/ використовується, рідною мовою та однією з мов країн ЄС;
- Використання форм заяв для студентів, перелік оцінок дисциплін і навчальних контрактів.

Вирішення проблем

Зацікавлені заклади вважатимуть, що прозорість і дисциплінованість ECTS робить визнання навчання порівняно простим процесом, у якому вирішення проблем можна було б досягати відкрито на базі повної інформації. Однак завжди існують рішення, прийняття яких може мати вирішальне значення для майбутнього студентів, яких це стосується, - рішення щодо навчання чи рішення стосовно простих практичних справ. Основний принцип ECTS полягає в тому, що такі рішення повинні прийматися згідно з принципом "ставитися до приїжджого студента так само, як і до звичайного студента цього закладу".

3. КРЕДИТИ ECTS

Що таке кредити ECTS?

Кредити ECTS є числовим еквівалентом оцінки (від 1 до 60), призначеної для розділів курсу, щоб охарактеризувати навчальне навантаження студента, що вимагається для їх завершення. Вони відображають кількість роботи, якої вимагає кожен блок курсу відносно загальної кількості роботи, необхідної для завершення повного року академічного навчання у закладі, тобто лекції, практична робота, семінари, консультації, виробнича практика, самостійна робота - в бібліотеці чи вдома - і екзамени чи інші види діяльності, пов'язані з оцінюванням. ECTS, таким чином, базується на повному навантаженні студента, а не обмежується лише аудиторними годинами.

Кредити ECTS – це скоріше відносне, а не абсолютне мірило навчального навантаження студента. Вони лише визначають, яку частину загального річного навчального навантаження займає один блок курсу в закладі чи факультеті, який призначає кредити.

У ECTS 60 кредитів становить навчальне навантаження на один навчальний рік, і, як правило, 30 кредитів на семестр, і 20 кредитів на триместр.

Кредити ECTS забезпечують, щоб відповідність програми з точки зору навчального навантаження на період навчання за кордоном.

Два приклади:

1. Студент, чий вибір блоків курсу веде до навчальної програми, що становить 120 кредитів ECTS на навчальний рік, був би змушений працювати удвічі більше, ніж звичайний студент закордонного навчального закладу.
2. Студент, чия програма навчання становить 120 кредитів ECTS за весь навчальний рік, взяв би на себе набагато менше роботи, ніж середній місцевий студент і навчався б, по суті, без відриву від виробництва.

Призначення кредитів ECTS

Як призначаються кредити ECTS для розділів курсу?

Кредити ECTS потрібно розподіляти за принципом "**від найбільшого до найменшого**".

За відправну точку слід брати повну структуру програми і звичайну модель курсів, які студент повинен буде пройти у навчальному році, щоб завершити кваліфікацію в рамках офіційної тривалості навчання. Розподілення кредитів для індивідуальних блоків курсу на основі принципу "від найменшого до найбільшого" є дуже складним і може збільшити кількість кредитів до 60 на рік, роблячи, таким чином, перезарахування кредитів дуже важким.

Слід уникати використання дробових чисел у рейтингах кредитів (наприклад, 1.82 кредитів) або, принаймні, обмежувати до використання половинок кредитів. Хоча з математичної точки зору це, можливо, і правильно, така точність може створити проблеми, оскільки навряд чи більшість навчальних закладів вважатимуть за необхідне визначати кредити з такою точністю.

Процес призначення кредиту ECTS спонукає заклади широко охарактеризувати структури своїх навчальних програм, але не вимагає ніяких змін для тих структур. За певних обставин призначення кредиту ECTS може бути простою математичною чи механічною дією, за інших воно спочатку може викликати потребу у важливих переговорах на рівні факультету чи закладу.

У модульних програмах, де всі розділи курсу є рівноважливими, або де діє система кредитів, що базується на навчальному навантаженні студента, все, чого вимагається – це застосувати коефіцієнт конверсії. Наприклад, норвезька ступенева система є модульною і кредитною, що базується на 20 кредитах на навчальний рік. Щоб конвертувати норвезькі кредити у кредити ECTS, треба просто помножити числову величину норвезького кредиту на коефіцієнт 3, щоб одержати еквівалент оцінки кредиту ECTS.

Для інших систем кредитів, що базуються виключно на годинах аудиторної роботи, застосування коефіцієнта конверсії може ще бути доречним, за умови врахування усіх інших вищеназваних елементів навчального навантаження.

Часом існує нерівноцінний розподіл навчального навантаження між семестрами в межах одного навчального року, але це не повинно становити основну проблему, за умови, що навчальний рік становить 60 кредитів. Якщо таке має місце, запис про це в інформаційному пакеті допоможе уникнути несподіванок студентам, які розробляють програму навчання за кордоном, куди входять розділи курсу, що викладаються протягом різних років навчання.

Концепція ECTS повинна забезпечувати гнучкість, і це стосується розподілення кредитів. До компетенції закладів належить демонстрація цілісного підходу до розподілення кредитів між схожими програмами навчання.

Яким розділам курсу слід призначати кредити ECTS?

Кредити ECTS слід призначати всім наявним розділам курсу – обов'язковим або факультативним. Кредити слід також виділяти на дипломний проект, кваліфікаційну роботу і виробничу практику, де ці "розділи" є офіційною частиною програми з присвоєнням відповідного кваліфікаційного ступеня, включаючи вчені ступені, поки триває процес оцінювання успішності.

Чи існує зв'язок між кредитами ECTS і рівнем чи складністю розділу курсу?

Немає жодного зв'язку між цими двома поняттями. Рівень розділу курсу не може визначатися кредитами ECTS. У ECTS рівень розділу курсу описується в інформаційному пакеті закладом, що запрошує. Там ви знайдете інформацію про цілі й завдання курсу, необхідні знання, якими повинен володіти студент, методи, що застосовуються у процесі викладання та навчання, форму оцінювання і опис змісту курсу. Ці елементи доповнюються, де необхідно, особистими контактами між викладачами. Все це допомагає студенту і координаторові від закладу, що відправляє, оцінити придатність конкретного розділу курсу до перезарахування, і рівня, на якому це буде визнаватися програмою місцевого закладу. До повної компетенції викладачів відноситься оцінювання навчального навантаження, а таким чином і розподілення кредитів. Однак курс вищого рівня не повинен містити в собі більше кредитів ECTS, ніж той, що є на нижчому рівні, лише через його рівень.

Чи існує зв'язок між кредитами ECTS й кількістю аудиторних годин?

У найпростішому випадку – так, існує, але пам'ятайте, що кредити ECTS не базуються на самих аудиторних годинах, а на загальному навчальному навантаженні, яке генерує аудиторні години. Коли один рік курсу у закладі повністю складається з традиційних лекцій, консультацій та іспитів, цілком імовірно, що аудиторні години безпосередньо пов'язані із навчальним навантаженням студента і, отже, з кредитами ECTS для кожного розділу курсу.

Сама природа стосунків може змінюватися у ході курсу; це буде очевидним, якщо наступні роки курсу матимуть різну кількість аудиторних годин, хоча кожен рік має становити 60 кредитів ECTS. Сусідні навчальні заклади, які навчають студентів з різними здібностями, можуть вибирати різні методи навчання, наприклад один заклад може викладати 5-кредитний блок курсу, а саме: 24 години на лекції, 6 годин на консультації і 60 годин на самостійну роботу перед перевіркою й екзаменами, тоді як інший заклад може викладати той самий 5-кредитний блок курсу за 24 лекційні години, 36 годин консультацій і 30 годин самостійної роботи. Обидва заклади у цьому прикладі досягають порівнюваних результатів з таким самим навчальним навантаженням і призначають таку саму кількість кредитів ECTS, навіть незважаючи на те, що кількість аудиторних годин дуже відрізняється.

Складніше, коли курс включає в себе великі блоки аудиторного часу, присвяченого контрольованій лабораторній роботі чи заняттям з проектування. Зрозуміло, що обсяг роботи, виконаний за одну з цих аудиторних годин, не є таким самим, як протягом однієї традиційної лекційної години, і було б неправильно переводити це у кредити ECTS, так ніби робота є однаковою.

Лабораторну годину слід оцінювати між четвертю і половиною лекційної години, залежно від прийнятої практики у закладі.

Коли робота над дипломною роботою, значною мірою, не контролюється, найлегше розглянути питання про те, яку частину року потрібно використати, щоб завершити проект на базі денної форми навчання, тобто мислити "тижнями", а не "годинами".

Як щодо кредитів для розділів курсу, що пропонуються у рамках більш ніж однієї ступеневої програми?

Часом один і той самий розділ курсу є спільним для студентів, які проходять різні ступеневі програми, але загальний розрахунок навчального навантаження пропонує різні рейтинги кредиту, залежно від ступеневої програми. Факультети, що є новачками у розподіленні кредитів, могли б встановити різні рейтинги кредиту як тимчасове рішення, але стосовно більш тривалого терміну, навчальні заклади напевно віддадуть перевагу, чи справді наполягають на одному рейтингу кредиту для одного розділу курсу.

Як щодо факультативних розділів курсу?

Як заявлено раніше, факультативні розділи повинні розподіляти кредити за тими самими лініями, що й для основного чи обов'язкового розділу курсу, тобто на базі тієї частини навчального навантаження, яке він становить відносно загального навчального навантаження для одного року навчання. Той розділ курсу, що є факультативним в одному закладі, може цілком бути основним або обов'язковим в іншому. У деяких закладах факультативні розділи не включаються в офіційну програму навчання, але можуть вивчатися додатково. Кредити ECTS у цьому випадку слід призначати для факультативних розділів згідно з навчальним навантаженням, яке вони б становили, якби були включені у дану програму.

Що потрібно робити, коли офіційна тривалість навчання є меншою, ніж середній час використаний студентами для його завершення?

У деяких системах вищої освіти середня тривалість часу, використаного студентами для завершення їхнього навчання, є більшою, ніж офіційна тривалість періоду навчання. Кредити ECTS завжди слід розподіляти для офіційної тривалості навчання за програмою з отриманням кваліфікаційного ступеня (ступеневою програмою), а не для середнього терміну, за який місцеві студенти могли б завершити навчання за цією програмою.

Це може створити проблеми для приїжджих студентів, оскільки їхня 60-кредитна програма навчання може розумітися ними як така, що вимагає від них значно більшого обсягу роботи, ніж це вимагається від середнього місцевого (home) студента.

Також у деяких закладах студентам дозволяють розділити іспити між різними екзаменаційними періодами чи навіть відстрочити їх доти, поки вони відчуватимуть, що можуть здати їх з найбільшим успіхом. Приїжджі студенти, як правило, не володіють цією гнучкістю, оскільки вони повинні досягнути результатів для того, щоб розпочати заняття з початку навчального року у своєму рідному закладі. Там, де будь-яка з цих ситуацій могла б поставити приїжджих студентів у гірші умови в плані успішності порівняно з місцевими студентами і створити труднощі в одержанні 60 кредитів, точку зору з цього приводу слід чітко пояснити в інформаційному пакеті, щоб студент і координатори могли розробити програму, яка є реалістичною з перспективи навчального навантаження, але не ставитиме у невідгідне становище на іспитах студента, який навчається за програмою обміну.

Присвоєння студентам кредитів ECTS

У чому полягає відмінність між призначенням кредитів для розділів курсу і присвоєнням кредитів студентам?

Кредити ECTS призначаються для розділів курсу, але присвоюються лише студентам, які успішно завершили курс, задовольняючи всі необхідні вимоги стосовно оцінювання. Іншими словами, студенти не одержують кредитів ECTS просто за відвідування занять чи проведення часу за кордоном - вони повинні задовольнити всі вимоги щодо оцінювання, визначені у закордонному закладі, щоб продемонструвати, що вони виконали заявлені навчальні завдання для даного розділу курсу. Процедура оцінювання може проводитися у різноманітних формах: письмові чи усні екзамени, курсова робота, поєднання цих двох чи інших засобів таких, як презентації на семінарах, інформацію про які слід включити в інформаційний пакет.

Що потрібно робити, якщо приїжджий студент не може здати офіційного екзамену?

Деякі програми з одержанням кваліфікаційного ступеня складаються з інтегрованих навчальних моделей, розтягнених на більше ніж один навчальний рік, впродовж якого студенти повинні завершити всі елементи перш ніж їм дозволять скласти екзамени в кінці курсу. Така система може створити проблеми для приїжджих студентів, які проводять або один семестр, або рік у закордонному закладі. Вони зможуть пройти лише частину розділу курсу, і не зможуть бути ані оцінені з нього, ані отримати кредити ECTS від закордонного закладу, оскільки вони не завершили курсу.

Практичне рішення:

У такому випадку заклади, якщо вони бажають користуватися ECTS, можуть вирішити переробити свої ступеневі програми так, щоб вони стали більш доступними для приїжджого студента. Якщо вони зберігатимуть "статус КВО", рекомендується деяка гнучкість з їхнього боку у розподілі кредитів ECTS для різних розділу курсу і організації проміжного оцінювання для приїжджих студентів.

Що потрібно робити, якщо екзамен, передбачений місцевим закладом, не можна замінити?

Як заявлено раніше повне визнання освіти передбачає не лише той факт, що період навчання за кордоном замінює порівняльний період навчання вдома, але також що закордонні екзамени (чи інша форма оцінювання) замінює екзамен у місцевому закладі. Досвід програми "Іразмус" і ECTS показує, що більшість навчальних закладів має можливість гарантувати своїм студентам повне визнання навчання. Часом екзамени, що проводяться у місцевому закладі, охоплюють ширший діапазон предметів і не можуть бути замінені офіційно. У таких випадках місцевий заклад повинен дати гарантію студенту, що екзамени у закордонному закладі будуть якнайповніше взяті до уваги, наприклад через надання часткових пільг на складання екзаменів у місцевому закладі.

Як щодо оцінювання дипломних проектів, кваліфікаційних робіт і виробничої практики?

Як для всіх розділів курсу, результати навчання і методи оцінювання повинні бути описані в інформаційному пакеті. Або правила закордонного закладу переважатимуть, або у цих випадках може розглядатися питання про спільне оцінювання місцевим і закордонним закладами (і промисловістю).

Кредити надаються не лише за хороші оцінки - загальна кількість кредитів на один курс є фіксованою і однаковою для всіх студентів, які досягають успіху в цьому оцінюванні. Якість роботи студентів над програмою навчання визначається через виставлення оцінок (див. частину "Шкала оцінювання за ECTS").

Перезарахування кредитів ECTS

Як перезараховуються кредити ECTS ?

Місцеві і закордонні заклади готують інформацію і обмінюються переліком оцінок дисциплін (див. частину "Перелік оцінок дисциплін") для кожного студента, який бере участь у ECTS до і після навчання за кордоном. Копії цих переліків додаються до особистої справи студента. Місцевий навчальний заклад визнає загальну суму кредиту, одержаного його студентами у закладах-партнерах за кордоном, щоб кредити для пройденого блоку курсу замінили кредити, які у протилежному випадку були би отримані у їхньому місцевому закладі. Навчальний контракт дає студенту гарантію авансом, що кредити для затвердженої програми навчання будуть перезараховані (див. частину "Форма заяви ECTS/Навчальний контракт").

Діють дві хороші моделі.

Деякі місцеві заклади дотримуються моделі курсу "рік за роком" чи "семестр за семестром". Тут навчальний контракт між закладами і студентом дозволить блок вибраних розділів курсу замінити роком чи семестром у місцевому закладі. Успішний студент після повернення одержить блок кредитів, який можна занести в офіційні документи студента і така інформація матиме для нього вагоміше значення, аніж перелік індивідуальних розділів курсу. Таким чином, дається повне визнання навчання.

Інші місцеві заклади визначають свою кваліфікацію з точки зору переліку розділів курсу, які необхідно пройти і здати протягом певної кількості років. У навчальні контракти будуть внесені списки розділів курсу чи групи розділів курсу, які відповідають розділам курсу у місцевому закладі і на які буде даватися офіційне визнання освіти. Розділи місцевого курсу могли б справді бути записаними у навчальному контракті поруч з розділами із закордонного курсу (home course). Після повернення успішному студенту присвоюється кредит, що стосується розділів курсу місцевого закладу. Загальну кількість кредитів, визнаних у такий спосіб, слід зіставити із загальною кількістю, присвоєних закордонним закладом. Таким чином, дається офіційне визнання освіти.

Ця друга модель є більш складною для використання, але перезарахування "розділ за розділом" потрібне для деяких державних систем і на особливі вимоги деяких професій. Там, де місцевий курс (home course) включає в себе факультативний матеріал як вимогу навчальної програми, перезарахування кредиту щодо цих компонентів може бути особливо простим. Справді, заклади можуть використовувати програму з обміну студентами з ECTS, щоб розширити діапазон можливих варіантів вибору, доступних для їхніх студентів.

Часткова невдача

Присвоєння кредиту є обов'язком закладу, що приймає (host institution), а студенти часом повертаються додому з меншими кредитами, ніж вони сподівалися. Якщо закордонний заклад надає таку можливість своїм студентам, то і приїжджий студент повинен теж мати на це право. Після закінчення питання студентської успішності належить до компетенції їхнього місцевого закладу і вирішується відповідно до його правил.

У випадку серйозної невдачі, студент може потребувати повторити період навчання у вітчизняному закладі, продовжуючи курс студента. Кредит слід перенести для будь-яких розділів курсу, у якому студент досягнув успіху. У випадку часткової невдачі вітчизняний заклад може дозволити студенту пройти їхнє власне оцінювання і може потім присвоїти свій кредит. Правила закладу є дуже різноманітними щодо цього.

4. КООРДИНАТОРИ ECTS

Навчальні заклади, які користуватимуться ECTS, повинні призначити координатора ECTS від закладу і від кожного задіяного факультету. Їхня роль полягатиме у тому, щоб займатися адміністративними й академічними аспектами ECTS і надавати консультації студентам.

Ця частина в загальних рисах описує роль, яку координатори ECTS відіграють у втіленні в життя процесу ECTS, хоча певний розподіл обов'язків між координаторами від закладу і факультету може змінюватися від закладу до закладу. До компетенції закладу належить прийняття рішень стосовно розподілення завдань між координаторами ECTS та іншими колегами, які займаються міжнародними зв'язками.

Координатор ECTS від закладу

Важливість ролі координатора від закладу полягає в тому, щоб гарантувати виконання зобов'язань закладу перед нормами ECTS і механізмами реалізації.

До загальних обов'язків координатора належатиме сприяння поширенню ECTS як на рівні закладу, так і за його межами, наприклад в рамках міжнародних програм про співпрацю, сприяння практичному втіленню ECTS і надання підтримки координаторам від факультетів. Особливо у великих закладах важливо, щоб координатором від закладу була особа достатньо високого рангу, яка матиме міцні зв'язки як з навчальною, так і з адміністративною структурами закладу.

Більш конкретними завданнями буде інформувати студентів про ECTS і узгоджувати підготовку, виробництво і доставку партнерам пакетів інформації з координаторами від факультетів. Координатор від закладу також буде відповідальним за договірні заходи з Європейською комісією і з Державним органом присвоєння грантів.

Координатор ECTS від факультету

Координатор від факультету, звичайно, буде тією особою, яка підтримуватиме ділові зв'язки із студентами та викладацьким складом кафедри чи факультету і займатиметься, більшою мірою, практичними й навчальними аспектами реалізації ECTS.

Він більш детально інформуватиме студентів про ECTS, наприклад забезпечуватиме студентів інформаційними пакетами, що надійшли від закладів-партнерів, допомагатиме студентам заповнити форму заяви, пояснюватиме процедуру визнання освіти і оформлення документів (навчальний контракт, перелік оцінок дисциплін) і т.д. Координатор від факультету спрямовуватиме студента на розробку програми навчання, поєднуючи навчальні вимоги з індивідуальними інтересами.

Зв'язок між місцевими і закордонними закладами офіційно здійснюється координаторами від факультетів, які обмінюються формами заяв і підписаними копіями, обговорюють програми навчання, готують перелік оцінок дисциплін для студентів, що від'їжджають на навчання, а також для тих, хто повертається після завершення навчання у їхньому закладі.

Координатори від факультетів інформуватимуть своїх колег про ECTS і її втілення з точки зору розподілення кредитів для всіх курсів кафедри/факультету. Він готуватиме ту частину інформаційного пакета, яка стосуватиметься їхньої кафедри/факультету.

Обидва координатори гарантуватимуть плавну інтеграцію приїжджих студентів на рівні їхніх закладів.

Вони також забезпечуватимуть, щоб студенти, які від'їжджають, досягли успіхів у закордонних закладах шляхом підтримання з ними постійного контакту.

5. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПАКЕТ

Кожен заклад, що використовує ECTS, випускає інформаційні пакети як довідники для потенційних партнерів, студентів і викладацького складу закладів-партнерів, до своїх курсів, навчальних програм, навчального й адміністративного устрою. Призначення інформаційних пакетів у тому, щоб сприяти прозорості навчальної програми, допомагати викладачам орієнтувати студентів на вибір відповідних програм і планувати їхнє навчання за кордоном, і забезпечувати практичною інформацією.

Інформаційні пакети можуть бути першим контактом, який має студент чи координатор з іншою установою, отже це повинні бути чіткі документи, які викладають те, що заклад пропонує у такий спосіб, щоб студенти, орієнтовані їхніми викладачами, могли реально оцінити, що із запропонованого підходить їм найкраще. Додаткова інформація може бути надана на пізнішій стадії, коли закордонний заклад прийме заяву.

Інформаційні пакети повинні систематично - кожного року - оновлюватися і бути легко доступними для користувачів, студентів і викладацького складу або у роздруку, або на дискеті. Встановлення електронного зв'язку між закладами-партнерами виявилось ефективним засобом розповсюдження інформаційних пакетів. Рекомендується, щоб кожен заклад випускав свою інформацію двома мовами: рідною та однією із мов країн Європейського Союзу і вчасно поширював її серед своїх партнерів, щоб дозволити студентам і їхнім викладачам зробити свій вибір і підготувати програму навчання за кордоном.

Із зростанням рівня участі в ECTS існує пропозиція про представлення інформаційних пакетів про ECTS в Інтернеті. Ця пропозиція є цілком логічною але, насправді, Інтернет пакети зможуть лише замінити паперові копії, якщо викладацький склад і студенти закладів-партнерів мають регулярний доступ до Інтернету. Дана структура інформаційного пакету може легко бути представлена в Інтернеті. Очевидно, що інформаційний пакет, що стосується ECTS, чи то на папері, чи в Інтернеті, повинен представляти навчальні програми і розділи курсу, виражені в кредитах ECTS, і мусить уникати будь-якої можливості сплутування систем кредитів, якими користуються на рівні закладу чи держави, з системами кредитів ECTS.

Наступна інформація – це спроба розглянути більшість з цих питань, на які майбутні користувачі ECTS захочуть знайти відповіді в інформаційних пакетах. Буде зрозуміло, що деякі елементи мають особливо вирішальне значення для впровадження ECTS:

- детальний опис розділів курсу;
- подробиці екзаменаційних систем і схем виставлення оцінок;
- кредити.

Інші елементи є дуже корисними на практиці, і перелік змісту інформаційних пакетів пропонується нижче разом із деякими прикладами хорошої практики. До компетенції закладів відноситься організація своїх інформаційних пакетів; однак наступна структура рекомендується **як така, що** була перевірена і виявилася ефективною, закладами, що використовують ECTS.

Перелік елементів, які необхідно включити в інформаційний пакет

ЗМІСТ

ВСТУП – ЩО TAKE ECTS?

I - НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД

А. Назва й адреса

Б. Академічний календар

В. Координатор від закладу

Г. Загальний опис закладу

Д. Процедура реєстрації

II - ЗАГАЛЬНА ПРАКТИЧНА ІНФОРМАЦІЯ

А. Формальності, прийняті у країні, що приймає студентів

Б. Як туди потрапити

В. Вартість проживання

Г. Забезпечення житлом

Д. Здоров'я і страхування

1. Медичне обслуговування

2. Студенти з особливими потребами

3. Страхування

Е. Умови для навчання у закордонному закладі

1. Бібліотеки

2. Умови для навчання

Є. Інша практична інформація

Ж. Позапрограмна діяльність і дозвілля

III- ФАКУЛЬТЕТ

А - Загальний опис

Інформація про факультет і характерні особливості, що є загальними для всіх курсів.

Б - Ступенева структура

1. Кваліфікація

2. Діаграма структури курсу

В - Індивідуальні розділи курсу

1. Ідентифікація
2. Опис
3. Рівень
4. Обов'язкові чи факультативні розділи курсу
5. Викладацький склад
6. Тривалість періоду (1-й семестр, 2-й семестр і т.д.)
7. Методика викладання та методи навчання
8. Оцінювання
9. Мова
10. Розподіл кредитів ECTS

IV-СЛОВНИК

V - ПРИКЛАДИ ХОРОШОЇ ПРАКТИКИ

ПОКАЖЧИК ЗМІСТУ

6. АНКЕТА-ЗАЯВА СТУДЕНТА І УГОДА ПРО НАВЧАННЯ

Анкета-заява студента

Після вибору закордонного закладу, уважного ознайомлення з його пакетом інформації і консультації із своїм координатором факультету ECTS студент заповнює анкету-заяву.

Для того, щоб заповнити заяву, студент повинен бути добре ознайомлений з програмою навчання, яку він(вона) вибирає в закордонному ВНЗ, розробленою спільно з координатором факультету ECTS місцевого навчального закладу ECTS.

Студент також може за бажанням включити в анкету другий і третій навчальний заклад на вибір, якщо його заява щодо першого закладу не буде прийнята. У такому разі студент за згоди координатора повинен буде підготувати угоду про навчання для кожного навчального закладу, до якого він подає заяву.

Угода про навчання

Коли три залучені сторони - студент, місцевий навчальний заклад і закордонний навчальний заклад - домовилися про програму навчання за кордоном, вони підписують угоду про навчання, яка додається до анкети-заяви. Ця угода, що описує програму навчання за кордоном, повинна бути підписана до того, як студент виїде до місця навчання за кордон. Добра практика у використанні угоди про навчання є важливим аспектом ECTS.

Студент погоджується виконувати програму навчання в закордонному навчальному закладі як невід'ємну частину його(її) вищої освіти.

Місцевий вищий навчальний заклад гарантує студенту те, що він повністю визнає (зарахує) предмети курсу, перелічені в угоді. Заклад повинен уважно розглянути те, хто повинен підписати цю угоду з його сторони. Було б добре, щоб навчальний заклад також забезпечив студента письмовим підтвердженням, точно вказуючи, як буде проведено академічне визнання, наприклад, які з предметів курсу закладу будуть вважатися зарахованими у закордонному вищому навчальному закладі. Якщо програма навчання повинна виконуватись частково або якщо місцевий вищий навчальний заклад сам оцінює студента з деяких дисциплін, це повинно бути чітко відображено в угоді про навчання.

Закордонний ВНЗ підтверджує те, що програма навчання є прийнятною і не протирічить його правилам. Однак визнається, що невелика частина предметів курсу може не узгоджуватись з остаточним розкладом, якщо під час підписання угоди розклад не був відомим. Так само може бути невідомо чи достатня кількість студентів залишиться на предмети курсу при мінімальній вимозі реєстрації, але при підписанні угоди про навчання, навчальний заклад розміщує на предметі курсу максимально дозволена кількість студентів, якщо під час підписання угоди є місце.

Копію підписаної угоди про навчання потрібно надати всім залученим сторонам,

Копію підписаної угоди про навчання потрібно надати всім залученим сторонам, місцевому навчальному закладу, закордонному закладу і студентові.

Зміни в узгодженій програмі навчання

Студенти можуть захотіти змінити узгоджену програму навчання після прибуття у закордонний навчальний заклад з ряду причин: розходження в розкладі, невідповідність вибраного курсу (рівень чи зміст чи щось інше). Тому форма угоди про навчання дозволяє змінювати попередньо узгоджену програму про навчання/угоду про навчання.

Угоду всіх сторін про зміни потрібно одержати для того, щоб гарантувати повне академічне визнання всіх предметів курсу, які вивчаються за кордоном. Важливо, щоб студент знав, що остаточно вибрані курси і програми навчання повинні бути схвалені як приймаючим, так і відряджаючим закладом, для того, щоб вони були повністю визнані. Зміни до початково узгодженої програми навчання будуть відображені на зворотному боці угоди про навчання і вчасно підписані студентом і координаторами як місцевого, так і закордонного навчального закладів.

Потрібно підкреслити, що зміни до початково узгодженої програми навчання потрібно здійснити у відносно короткий час після приїзду студента до закордонного ВНЗ. Копію нової угоди про навчання потрібно представити студенту і координатору обох вищих навчальних закладів.

Зразки анкет

Чисті копії анкет є в додатку до пакета документів.

Анкети-заяви студента і угода про навчання, представлені в цьому пакеті документів, є дійсно лише зразками. Іноді необхідно, щоб навчальні заклади представляли інші документи для узгодження з правилами навчального закладу. Однак існує певна перевага у вищих закладах, які мають одну форму для студентських заяв для більшості чи всіх своїх партнерів,

і для адміністраторів, що звикли одержувати інформацію з анкети-заяви ECTS одного стилю від студентів, які прибувають від їхніх партнерів.

7. ПЕРЕЛІК ОЦІНОК ВИВЧЕНИХ ДИСЦИПЛІН

Перезарахування кредитів у системі ECTS відбувається шляхом обміну переліком оцінок вивчених дисциплін між місцевим і закордонним навчальним закладом і навпаки.

Переліки оцінок вивчених предметів дають характеристику знань студента у системі ECTS до і після періоду навчання за кордоном. Кожний курс, який вивчав студент, записується у переліку оцінок вивчених дисциплін не лише за системою ECTS, але також за шкалою місцевого вищого навчального закладу і, можливо, за оціночною шкалою, узгодженою зі шкалою оцінювання ECTS. Комбінація балів і кредитів за системою ECTS представляє результати навчання студента відповідно до кількісної і якісної характеристики.

Підписана копія переліку оцінок дисциплін повинна бути представлена всім залученим сторонам, місцевому навчальному закладу, закордонному навчальному закладу і студентові.

Перелік оцінок вивчених дисциплін має бути представлений місцевим навчальним закладом для студентів, які вирушають за кордон, до початку їхнього навчання за кордоном.

Перелік оцінок вивчених дисциплін студентів, які вирушають вчитися за програмою ECTS, повністю повинен включати всі оцінки предметів попередньої вищої освіти і повинен додаватися до студентської анкети-заяви, яка надсилається до закладу(ів), в якому студент має намір проходити навчання.

Деякі пункти, які ще не можуть бути заповненими в момент посилення заявки (наприклад, оцінки поточного навчального року), можуть заповнюватися пізніше.

Наявність переліку оцінок дисциплін до того, як студент вирушає за кордон, полегшує залучення до закордонної програми. Це допомагає координаторам ECTS закордонного інституту визначити, чи відповідний рівень всіх предметів в програмі навчання, яка є запропонована в анкеті-заяві, і чи всі передумови були дійсно виконані.

Перелік оцінок дисциплін представляється закордонним вищим навчальним закладом для повернення студентів наприкінці періоду їхнього навчання за кордоном.

Перелік оцінок дисциплін являє собою основний документ для повного визнання навчання студента і перезарахування кредитів за системою ECTS і підтверджує про навчання за кордоном для майбутніх роботодавців.

Наступне навчання за кордоном

Студент у програмі ECTS може або повернутися до місцевого ВНЗ, залишитися у закордонному ВНЗ - очевидно, щоб отримати ступінь, - чи перейти до іншого закордонного вищого навчального закладу. Вищі навчальні заклади самі будуть вирішувати, чи це можливо, чи ні, і які повинні бути умови для того, щоб студент міг перереєструватися і(чи) отримати диплом. Перелік оцінок дисциплін буде тут особливо корисним засобом допомоги вищим навчальним закладам прийняти такі рішення через те, що він дає детальний опис досягнень студента у навчанні.

Зразок анкети

Перелік оцінок дисциплін, представлений у пакеті документів, є дійсно лише зразком. Деколи необхідно вищим навчальним закладам надавати інші зразки переліку оцінок дисциплін чи еквівалентних документів для того, щоб узгодити їх з інституційними чи державними навчальними стандартами і правилами. Вищі навчальні заклади, які використовують систему ECTS можуть, таким чином, використовувати власну версію переліку оцінок дисциплін за умови, що вона містить елементи зразка, представленого тут.

Інформація, представлена на звороті переліку оцінок дисциплін, є важливою для розуміння навчання студента. Хорошою практикою є включення додаткової інформації про загальне навчання студентів в оцінках, наприклад, загальна інформація про кількість студентів, які зазвичай здають успішно заліки, і записи будь-якого низького чи високого рейтингу з предмета курсу, який вивчає студент.

ВСТУП

ECTS гарантує визнання навчання за кордоном, впроваджуючи систему оцінювання та порівняння студентських досягнень та їх передачу з одного закладу до іншого. Повинна існувати відмінність між заліками, яка буде відображати кількість роботи та оцінок та представляти якість роботи.

Цей розділ представляє повний опис шкали оцінювання ECTS, пояснюючи її підґрунтя та способи використання. Ми хотіли б звернути уваги читача на той факт, що шкала оцінювання ECTS є результатом роботи ECTS, розроблена протягом пошукового етапу через усвідомлення необхідності полегшеного оцінювання перенесення оцінок, здобутих у іншому закладу по іншій системі оцінювання.

8. ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ ECTS, ЯКА Є ЗАГАЛЬНОВЖИВАНОЮ ДЛЯ ОЦІНКИ ЯКОСТІ СТУДЕНТСЬКИХ ДОСЯГНЕНЬ

Результати екзаменів і заліків зазвичай виражаються в оцінках. Однак у Європі співіснують багато різних систем оцінювання. До того ж питання перезарахування оцінок було однією з найсуттєвіших проблем студентів – учасників ECTS:

- а) з одного боку, тлумачення оцінок значно відрізняється в одній країні від іншої, від одного предмета до іншого, і від одного закладу до іншого;
- б) з іншого боку, помилка при перезарахуванні оцінки може мати серйозні наслідки для студентів

У результаті Європейська комісія скликала групу експертів для визначення спірних питань. Інформація, коментарі та статистичні дані представлені 80 закладами з 84 закладів-учасників ECTS у той час, були прийняті до уваги для того, щоб відпрацювати запропоновану шкалу оцінювання ECTS. Всі групи предметів були узгоджені з використанням шкали оцінювання ECTS, для того щоб перевірити її ефективність.

Шкала оцінювання ECTS була розроблена для того, щоб допомогти закладам перенести оцінки, виставлені місцевим закладом. Вона представляє додаткову інформацію щодо роботи студентів, а не замінює загальні оцінки. Вищі навчальні заклади приймають власні рішення, щодо використання шкали оцінювання у своїй власній системі.

Європейська система "полегшеної шкали оцінювання"

Вона з'явилася в результаті різносторонніх обговорень, які відбувались серед п'яти груп від початку пошукового етапу про те, що передача оцінок може ефективно проводитись за

допомогою полегшеного оцінювання, зрозуміло всюди у Європі. Концепція "полегшеної шкали оцінювання" означала, що:

- шкала була достатньо добре охарактеризована та будь-який заклад зміг би використати її для своїх предметів;
- отже, шкала ECTS представила додаткову інформацію до оцінки закладу, але не замінила її;
- шкала оцінювання ECTS була зрозумілою іншим закладам, які виставляли відповідну оцінку згідно з власною системою оцінювання студентам, які вступають, або випускникам;
- оцінка за системою ECTS визначала б, поруч із оцінкою, виставленою закладом у перелік оцінок дисциплін студента, досягнення кожного студента до і після періоду навчання.

Іншими словами, "полегшена шкала оцінювання" внесла б ясність, але не перешкодила б нормальному процесу виставлення оцінок в межах кожного закладу.

Під час дискусій щодо шкали оцінювання ECTS особлива увага приділялась суворому цифровому визначенню, яке базувалось на класифікації студентів за знаннями у класі та найбільш якісному визначенні, яке базувалось на загальному розумінні ключових слів, таких, як "добре" та "відмінно". Жоден підхід не дав задовільних результатів. Крім того:

- суворий цифровий підхід визначив би межі, які були б нелогічними з точки зору міжнародної системи оцінювання;
- отож, з'явилися розбіжності у розумінні ключових слів різними закладами.

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90-100	Відмінно	A	Відмінно виконання лише з незначною кількістю помилок)
82-89	Добре	B	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)
75-81		C	Добре (в цілому виконання з правильною певною кількістю суттєвих помилок)
67-74	Задовільно	D	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)
60-66		E	Достатньо (виконання задовольняє мінімальним критеріям)
35-59	Незадовільно	FX	Незадовільно (з можливістю повторного складання)
1-34		F	Незадовільно

			(з обов'язковим повторним курсом)
--	--	--	-----------------------------------

Кількість оцінок у шкалі оцінювання ECTS є компромісною. Менша кількість оцінок дала б занадто мало інформації, більша кількість оцінок означала б певні уточнення, яких не існує, та спричинила б збільшення механічної роботи у виставленні оцінок. Визначення п'яти прохідних рівнів оцінок було обране для максимізації значення оцінок "А" та "Е".

Подвійне використання терміна "відмінно" та статистичного виразу "найвищі десять відсотків студентів" представляє два підходи до загальної мети. Шкала не нав'язує визначення „відмінно" кожному закладу, радше вона нав'язує це визначення оцінці "А" шкали ECTS. Багато пунктів присвячені вибору цифри 10%. Більш суворого визначення важко було б досягнути у деяких закладах, але більш загальне визначення знизило б стимул для більш здібних студентів.

Крім того, шкала оцінювання ECTS не базується на припущенні про будь-який розподіл студентських оцінок, вона базується на визначенні досконалості. Визначення системою ECTS досконалості та остаточної оцінки створено для полегшення перезарахування, але не для заміни та створення плутанини в оцінках, виставлених у закладі, де навчається студент.

Хоча більше уваги приділяється оцінці „відмінно", визначення нижчих оцінок відіграє важливу роль для дуже великої кількості студентів та потребує впровадження шкали ECTS на всіх рівнях досягнень.

Неможливо визначити єдиний критерій систем оцінювання у європейських країнах. У більшості країн є всезагальна система оцінювання, котра в жодному випадку не є універсальною; крім цього, визначення бала "проходження" по певній шкалі може різнитися між закладами, і межа застосування всіх доступних балів суттєво відрізняється у різних закладах, змінюється з року в рік, та є відмінною згідно з кожним предметом.

Однією із основних засад шкали оцінювання системи ECTS є те, що вона досить чітко визначена для того, щоб заклади прийняли свої рішення з приводу застосування цієї шкали.

Спосіб відповідності балів закладу до шкали оцінювання системи ECTS такий:

- Заклад розглядає розподіл балів, присвоєних студентам. Для того, щоб отримати 10-25-30-25-10 балів за моделлю, межі між оцінками відповідали би 10%, 35%, 65% та 90% загальної кількості успішних студентів.
- Неможливо накреслити статистичну межу оцінки, яку отримали 10% кращих студентів, так само до уваги повинні братись ключові слова, як і статистика. Шкала має міцне статистичне підкріплення, але статистичні дані повинні бути поєднані із реалістичним описовим підходом. Наприклад, в призначенні оцінки "А" системи ECTS заклад Британії, присуджуючи відзнаку першого класу 8% своїх студентів, може цілком вирішити зберегти те саме визначення "найкращої успішності" щодо оцінки системи ECTS, та заклад Італії, присуджуючи 30 е lode 14% своїх студентів, не матиме жодних засобів розрізнення цих студентів. З іншого боку, присудження *Matricula de Honor* закладом Іспанії менш ніж 5% своїх студентів і тому було би надто обмежене визначення „найкращої успішності" для цілей системи ECTS.
- Низьке розрізнення виданих оцінок в Іспанії, Нідерландах і, можливо, Греції може зробити малюнок меж оцінки системи ECTS досить важким. В яскравому прикладі 70% студентів групи присвоєно 7 балів у виданому записі датського закладу, легко охоплюючи оцінки "С" та "D" системи ECTS. Зазвичай потрібно видати оцінку 7,

навіть якщо екзаменатор нагороджує вищими балами, можливо 6.8 або 7.2. Тому бали екзаменатора можуть застосовуватися у цих країнах для досягнення реалістичного розподілу студентів серед оцінок системи ECTS.

- Важливим є розподіл балів для встановлення оцінок. Розподіл балів курсу може змінюватись з року в рік, також можуть бути відмінності між кількісним та якісним ступенем занять. Чим більше наближення закладу до єдиного критерію між своїми балами та шкалою оцінювання системи ECTS, тим легше відбудеться процес оцінювання, але невимушеність цієї дії повинна бути збалансованою проти значного та систематичного відхилення від визначення шкали оцінювання, іншими словами, проти несправедливості по відношенню до студентів.
- Якщо кількість студентів, які відвідують заняття, досить мала, чіткий розподіл цієї маленької кількості за моделлю 10-25-30-25-10 недоцільний. Проте досвід пропонує таке:

а) бали за кілька занять подібного рівня звичайно розподіляються;

б) розподіл балів за п'ятирічний період більш ймовірно призведе до збалансованої й результату.

- Інформація, представлена оцінкою системи ECTS, пов'язує роботу одного студента із роботою інших студентів групи. Зрозуміло, що студент високого рівня у групі низького рівня очевидно отримає вищу оцінку, ніж якби він виконував загальну роботу; як і студент, який відвідує описові курси, опиниться у невідповідному для себе становищі у закордонному закладі, який акцентується на математичних навичках. Жодна шкала оцінювання не вирішить цієї проблеми: інформація, яка перенесена на перелік оцінок дисциплін, повинна представити те, що дійсно сталося, а не те, що могло би статись, якби...
- Оцінки повинні бути ознакою зарахування заліку за індивідуальні заняття, якщо вони представлені у переліку оцінок дисциплін. Тому важливо, щоб розподіл середньорічних балів не вважався відповідним до визначення цих оцінок, оскільки розподіл середньорічних балів значною мірою відрізнятиметься від розподілу балів групових занять, які складають середнє число; наприклад, більше студентів отримає певний дуже високий бал на одному індивідуальному занятті, ніж вони би отримали цей бал як середній, враховуючи всі заняття року. Це може значно вплинути на визначення оцінки "A" системи ECTS, і меншою мірою на оцінку "B".
- Оцінки системи ECTS від "A" до "E" присвоюються за умови здачі заліку, і оцінки від "FX" до "F" присвоюються у випадку його нездачі; відмінність між "FX" та "F" сприятиме визначенню майбутнього навчального плану для деяких не дуже успішних студентів. Ті заклади, які не спроможні розрізнити рівні незадовільної здачі заліку, застосовуватимуть тільки оцінку "F", не беручи до уваги оцінку "FX".
- Коли місцевий та закордонний заклади вирішують, як їхні бали відповідатимуть оцінкам системи ECTS, відбувається перезарахування оцінок, наприклад:

а) Студент з Італії складає іспит у закладі Франції, отримавши 13 балів із 20 можливих. У цьому закладі 13 балів означає, що робота виконана на "добре" та відповідає оцінці "C" у системі ECTS. Перелік оцінок дисциплін представляє наявність 13-ти балів та оцінку "C" в ECTS. На основі цієї інформації місцевий заклад в Італії присвоює 27 балів із 30 можливих.

б) Студент з Німеччини не проявляє успіху при складанні іспиту з однієї із дисциплін в Іспанії, і перелік оцінок дисциплін представляє наявність 5 балів із 10 можливих та оцінку

"E" у системі ECTS. Німецький заклад визнає залік із оцінкою 4.0 по шкалі від 1.0 (дуже добре) до 5.0 (незадовільно).

с) Студентка із Португалії у Нідерландах отримує 9 балів із 10 можливих, завдяки чому вона стає однією із кращих студентів, які становлять 10% класу. Вона отримує оцінку "відмінно" і перелік оцінок дисциплін демонструє дану кількість отриманих балів та оцінку "A" у системі ECTS. Місцевий заклад у Португалії використовує цю інформацію для присвоєння 19-ти балів із 20 можливих.

Як можна побачити із вищенаведеного, заклади вищої освіти вільні застосовувати шкалу оцінювання системи ECTS найбільш доцільним, на їхню думку, чином. Проте проявлення незначної гнучкості наполегливо рекомендується, оскільки шкалу оцінювання системи ECTS створено для відображення різних систем оцінювання, які існують у країнах-членах ЄС та країнах Європейської асоціації вільної торгівлі, та які не можуть самостійно охопити всі можливі варіанти оцінювання та його розподілу.